

Năm 1982 sau khi đã hoàn thành nghĩa vụ quân sự, tôi về quê Hà Nội nơi sinh ra và lớn lên

Trong thời gian tìm kiếm việc làm tôi vô tình được tham gia 1 chuyến đi, được tiếp xúc, được nghe kể 1 câu chuyện. Câu chuyện đó đã đọng lại trong tôi suốt năm tháng mặc dù đã gần 30 năm trôi qua song đến nay nó vẫn còn mang tính thời sự và vẫn là 1 dấu hằn in cho mọi người trên đất Việt này, cũng như những người vì thời thế xô đẩy đã phải ly hương.

Số là tôi có 1 người bà con mà tôi gọi là dì. Dì Lê. (Tên thật danh kể tên người trong câu chuyện này tôi để sử dụng tên thật.) Dì tôi đẹp lắm, năm đó dì chực chờ khoét trên đời 30 tuổi. Cao, trẻ, khuôn mặt thanh tú, giọng nói Sài Gòn rất truyên cảm. Dì có chức là 1 sĩ quan quân đội Công an Hòa mà chúng ta vẫn gọi là “Người quân.” Ông bố đi học tập cải tạo sau 30 tháng 4 nhà vẫn người khác thời đó.

Truyện kể của 1 người tù

Tác Giả: Gã Đu Bc

Thứ Bảy, 30 Tháng 7 Năm 2011 07:15

Dì ra Bc thăm nuôi chng. (Mi n Bc g i là ti p t, tôi th y t thăm nuôi đúng h n.) Dì r tôi đi áp t i cùng. Ph n tôi, lúc đó đang th t nghi p. Và l i tôi cũng h t s c tò mò không bi t 1 sĩ quan QLSG ra sao, tôi đ ng ý đi li n.

Hai dì cháu lên tàu h a đi su t 1 đêm. Cái đêm hôm đó qua l i k c a dì tôi nghi m ra 1 đi u: trong cu c chi n Bc-Nam nh ng ng i đau kh nh t, thi t thời nh t là nh ng ng i m, nh ng ng i v c a lính. Cũng là đ ng nhiên nh ng ng i m nh ng ng i v b bên kia chi n tuy n, s đau kh và thi t thời “đ c” nhân đôi khi cu c chi n k t thúc. Câu chuy n dì Lê k luôn th m đ m n c m t!!

Vì quá nhi u đ thăm nuôi nên 2 dì cháu đi toa đen (t c là toa không có gh, ng i và hàng hóa cùng chung sàn tàu, dân mi n Bc đ u bi t lo i toa tàu này) và k l thay, hành khách trên toa đa ph n là dân ti u th ng buôn thúng bán m t. Đa ph n là các m, các ch t t th y đ u l ng nghe câu chuy n c a dì. Câu chuy n c a v 1 sĩ quan “Ng y,” v i thái đ thông c m và chia s! Tôi l ng lòng. Ôi ng i ph n Vi t Nam, ch ng có t ng nào có th nói đ c h t nh ng t m lòng c a h. H th t vĩ đ i!

5 gi sáng, tàu đ n ga m Th ng 1 ga nh c a t nh Phú Th. 2 dì cháu khuôn h t hành lý xu ng 1 b n đò. Dì cho bi t đ ng b không vào đ n n i ch có đi đò là ti n nh t. Dì còn tranh th vào ch mua 1 ít đ t i s ng rau, c, qu ... Đi u làm tôi ng c nhiên là dì mua đ c 1 t g o. Th i đó mi n Bc đang là n i ng n sông c m ch. G o, th c ph m khan hi m l m. Sau nghe dì k tôi m i bi t dân đ đây luôn u tiên nh ng ng i v lính đi thăm ch ng (ch dân thôi nhé). Ch ng bi t đ ng bao xa nh ng tôi đi lâu l m. Tôi còn ch p ch n ng đ c 1 gi c trên đò. X tr a đò c p b n. Dì thuê 1 chi c xe bò khuôn h t đ đ c lên. 2 dì cháu đi thêm ch ng 1km n a khu tr i hi n ra đó là phân tr i K5. 2 dì cháu ngoài khu giam gi d y nhà đó đ c đ t tên là Nhà H nh Phúc.

Tù mà h nh phúc? Tôi th c m c. Dì Lê gi ng gi i: Đây là khu nhà dành cho nh ng ph m nhân có v lên thăm và đ c 2 ngày 1 đêm v i đi u ki n ng i tù ph i c i t o t t.

Đ u gi chi u chúng tôi đ c g p ng i nhà, đây là l n đ u tiên tôi đ c g p c u và cũng là l n đ u tiên ti p xúc tr c di n v i 1 ng i mà b y lâu tôi luôn đ c giáo hu n: Đó là K Thù!

C m nh n đ u tiên c a tôi, ông th t đ p, dáng cao, da bánh m t, khuôn m t sáng, tóc đen bóng mà xoắn t ng n p. Đó là chân dung 1 đ i úy c nh sát đ c bi t c a ch đ Sài Gòn! Ông tên là Liêm, có bi t danh là Liêm Xoăn.

Vào nh ng năm sau 1975 có 1 cu n sách t a đ “Chân dung (hay khuôn m t gì đó) c a 1 s viên t ng Ng y Sài Gòn.” Tôi đã đ c và t mình đ a ra 1 nh n xét. Tôi nói nh n xét đó c a tôi cho 1 chính tr viên đ i đ i (nh p ngũ năm 1963): Th a th tr ng th ng cha nhà văn này nó bêu x u quân đ i ta. Ông tr n m t r i nói: Th ng này láo! Tôi c i r i v i gi i thích v i ông: N u m y cha t ng ng y ch c n đúng 50% nh ng gì k trong cu n sách này thì ch hóa ra quân đ i ta chi n th ng 1 l u ngu ng ch bi t gì. Tôi ch là th ng lính tr n còn sôi máu hu ng gì các th tr ng? Ông nghe ra r i h gi ng: C u ch nói v i t thôi nhé đ ng l ng ngôn mà kh đ y

Truyện ngắn của 1 người tù

Tác Giả: Gã Đu B

Thứ Bảy, 30 Tháng 7 Năm 2011 07:15

con ! Bu n! Có th sau này ng i ta cũng bi t hay sao mà cu n sách đó tuy t nhiên ch tìm th y đâu nay tôi mu n tìm đ c i cũng không có. Chung quy cũng ch vì n “văn h c chính tr” luôn cho mình là gi i, là tài là đ nh cao muôn tr ng còn ng i khác thì v t đi h t.

T i hôm đó tôi gi ý xin phép cho tôi đ c đi xem TV (tù chính tr đ c xem TV t p chung sân tr i). Lúc này đang là Word Cup 1982 đài hoa sen h i đó phát sóng tr c ti p tr n Pháp v i CHLB Đ c. C u tôi không đ ng ý cho tôi đi, ông nói: Cháu i đây v i c u, b i c u không mu n có 1 đ a con sinh trong tù. Và tôi đã ng i i đ r i th c tr ng 1 đêm n a nghe ông k chuy n đ i chuy n tù.

Sau ngày 30 tháng 4 ông cùng chung s p h n v i nhi u ng i. S p h n c a nh ng ng i thua cu c - M t h t! Nh ng ông bi t ch p nh n ch ng cay cú ch ng h n h c. Th nên ngay ngày đ u ra trình di n gia đình chu n b cho ông đ th mà 1 ng i s p ph i đi xa c n có! Nh ng th t b t ng , ban quân qu n thành ph sau khi g p g khai báo đ u cho t t c m i ng i v . C nh v y, 3 l n ti p theo h đ u đ c cho v . Và đây là 1 cú l a, 1 cú l a ngo n m c! L n th 5 khi g i t p trung, h u nh không ai trong s h chu n b gì và đây là lúc h ph i ra đi! K ít 9-10 năm k nhi u 15 năm và đ n t n hôm nay 35 năm sau cu c chi n không ai dám đoan ch c là t t c đã đ c v !

T t c h -1 b qu n áo đang m c, không t trang không v t đ ng cá nhân b d n xu ng sà lan t i c ng Sài Gòn. H không bi t b đ a đi đâu. Sà lan là 1 khoang h m r ng ch có c a s trên cao. 2 ng i đ ng trên vai nhau đ nhìn ra c a s và thông báo: Bên ph i là bi n - Bên trái là đ t li n! M i ng i lúc đó m i bi t h b đ a ra B c. Lệnh đnh vài ngày 1 t i n , sà lan c p b n 1 c ng nh đó là c ng C a Lò thu c t nh Ngh An. Khi r i sà lan lên b , 1 c nh t ng kinh hoàng đ p vào m t h , đ c con đ ng t c ng ra ga tàu hàng trăm ng i dân đ ng ch s n, tay c m đu c mi ng liên t c hô: Đ đ o b n Vi t gian, đ đ o b n ác ôn, đ đ o b n bán n c... Đó là c nh n t ng nh t c a h khi đêm đ u tiên đ t chân lên mi n B c XHCN! K đ n đây ông tr m ngâm n c m t a ra r i nói nh t h i mình: T i sao? T i sao h ph i làm nh v y? Không th hi u, không th lý gi i n i hành đ ng c a h .

T t c h đ c đ a lên tàu h a ch y th ng lên Yên Bái, xu ng phà Âu Lâu đi b sâu vào r ng. T đ ng lán tr i t khai hoang... Th i gian lao đ ng c i t o hay đ c g i đ i 1 cái tên là “H c T p” m i m y năm tr i cũng đ c b t đ u t đ y. “Nh t nh t t i tù” nh ng c c , nh ng kh c nghi t mà ông và đ ng đ i c a ông trong tù tôi xin mi n không k i vì r t r t nhi u ng i đ u bi t.

Vũng Tàu th i tr c 1975 là 1 thành ph nh dân không đông. Thành ph n i ti ng vì có bãi bi n đ p. Dân Sài Gòn Th B y th ng ra đây đ ngh cu i tu n. Đ i úy c nh sát đ c bi t Liêm Xoãn làm vi c t i đó. Tôi đoán nh ng ng i cùng th i v i ông Vũng Tàu đa s đ u bi t ông, vì

Truyện kể của 1 người tù

Tác Giả: Gã Đu Bc

Thứ Bảy, 30 Tháng 7 Năm 2011 07:15

theo tôi ông kể ông là 1 “dân chùi.” Đủ trai, ăn nói có duyên, công thêm bõ đẽ công nh sát trng, mũ kê-pi, xe jeep mui trng n trông oai l m.

Nhng ông đâu có ng cái mác CSĐB đã làm kh ông 4 năm tr i khi ông b đi “H c t p.” Công nh sát đã ghê đây tôi là CSĐB!

Còn ghê h n n a, trong 4 năm đ u ông luôn b coi là thành ph n ngoan công không thành kh n khai báo. M u đ n ki m đ m c a ông có 1 s g ch đ u dòng nh 1 s m c đ nh:

-Đã gi t bao nhiêu ng i.

-M b ng bao nhiêu ng i.

-v.v...

S gi y mà ông vi t ki m đ m trong 4 năm có th lên t i hàng ch c ký. H không tin ông! Ng c i ông cũng không nh n nhng gì ông không tham gia, ông không làm. Sau vài năm nh v y ch c là do đ u tra t n n i ng i ta m i phát hi n ra r ng CSĐB th t ra là 1 th lính ki ng. Không bi t có th t không nhng sau này tôi đ c nghe r ng nhng nhà giàu có ch đ SG cũ s con em mình b đi quân đ ch nên đã ch y ti n cho con em đi h c công nh sát, giàu thêm chút n a thì dứt ti n đ đ c là CSĐB. Đ n gi n ch có v y. Nhng ông còn là ng i may m n, 1 s ng i khác cũng mang danh đ c bi t nh ông còn kh n n h n nhi u.

Nhng quy đ nh trong tr i c i t o r t nghiêm ng t và hà kh c nh t là v i tù chính tr -Không nói chuy n v i nhau b ng ngo i ng (100% sĩ quan QĐSG đ u thành th o Anh ng). Khi ti p xúc v i cán b ph i đ ng cách xa t i thi u 2m v.v... Tuy nhiên đó là nhng năm đ u. Sau này tình hình đ c c i thi n rõ r t hình nh nhng cán b qu n giáo ra ti p xúc lâu năm nên đã hi u rõ nhng con ng i mà lúc đ u h cho là k thù này. Theo nh c u tôi nói thì ông đã đ y ti ng Anh cho 1 vài qu n giáo tr và h cũng m n ông l m.

Đ ng vào tr i K5 Tân L p th i đó có 1 khúc sông không có c u, đi i r t khó khăn 1 tù nhân nguyên là đ i tá công binh đã thi t k 1 cây c u, toàn b tù c a tr i Tân L p là ng i thi công. Khi tôi đ n cây c u này đã làm g n xong.

C u tôi t Liêm Xoăn đã đ c đ i tên là doctor Liêm. Ông c i khi tôi th c m c. S là trong nhng l n đi khai thác g trong r ng, đ c ti p xúc v i nhng ng i dân đ a ph ng. Không ít l n ông đã ch a ch y cho h nhng b nh đ n gi n nh tiêu ch y, c m cúm, nh c đ u s mũi... Cũng ph i nói thêm là mi n B c th i đó h th ng y t r t nghèo nàn, thu c men khan hi m quanh đ qu n l i ch tetaxilin, sunfamit, croxit. Nh t là v vùng sâu vùng xa thì càng t h n n a. Đ n gi n ch b tiêu ch y cũng đ n đ n ch t ng i nh t là tr em. (Cái nay tôi cũng t ng ch ng ki n khi đóng quân Lào Cai nhng năm ch ng Tàu) s n có chút ki n th c v y h c l i có r t nhi u lo i thu c t t c a Pháp, M do gia đình cung c p nên ông đã giúp đ c khá nhi u ng i. Cái tên doctor Liêm ra đ i t đó.

Đã nghe lao xao tiếng gà gáy, ngoài kia trời đã sáng, 1 ngày mới bắt đầu. Tôi đứng đây là lần đầu tiên sau 7 năm tù ông mới có dịp chuy&#n trò chuyện với 1 người khác. Đ&#c biệt người đó tuy là hàng xóm nhưng cũng là người, trên lý thuyết là đối kháng với ông! Âu cũng là số phận.

Chúng tôi còn đứng cạnh với nhau suốt ngày hôm đó nữa. 2 cậu cháu đi bộ quanh khuôn viên của khu nhà, tôi chợt nhìn thấy 1 ông già c&#c ch&#t 70 &# tr&#n quần đùi đi nón rách đang chặn mấy con bò bên ngoài. Ông ta kín đáo gi&# 2 ngón tay trái và phải, cậu tôi đáp lại bằng cách gi&# 1 ngón cái của bàn tay (th&#i đó ít người &# mi&#n b&#c hiểu được ý nghĩa của những cử chỉ đó) cậu tôi bảo đó là 1 vết sẹo (tôi quên tên) và cậu cháu của ông ta có nghĩa “Chiến Thắng.” Tôi thất kinh. Chiến thắng? Ông mới mới. Nguyên do là có 1 tin đồn người M&#s bỏ lãnh toàn bộ sĩ quan cùng gia đình của hàng nghìn người M&#. Cái hôm tôi có mặt tại trại Tân Lập thông tin này đã được công bố là đúng do 1 ai đó nghe từ một người qua đài BBC. Những người tù chính trị coi người tin này là một chiến thắng. Tôi tò mò hỏi ông: &# từ các ông có thành lập những hội, nhóm, hay tổ chức gì không? Cậu tôi lại cười: “Cháu nên biết rằng Cộng Sản là những người bóc lột trong việc tổ chức những hội kín, họ có quá nhiều kinh nghiệm trong chuyện này cho nên những người đối kháng chính mạnh mẽ nhất là đã bỏ b&#p tổ trong trại!” Thế thì đó tôi cháu hiểu hết ý nghĩa của câu này.

Th&#r&#i gi&# chia tay cũng đến. Dì Lê, nhà báo người khác mới mới công trình, tôi cũng bận rộn không kém. Cậu Liêm nắm chặt tay tôi: “Số có ngày cậu cháu mình gặp lại nhau, những chuyện không phải &# chuyện này!”

V&#y mà 28 năm có đôi lần thăm tù để ý nghĩa đó tôi không gặp lại cậu nữa! Tôi, một người lính vào trại lao vào cuộc mưu sinh, vào Nam, ra Bắc, làm đủ nghề rồi gia đình vợ con. Cuộc sống cũng chợt v&#t cũng ch&#ng v&# vang gì. Phần cậu Liêm tôi nghe nói mãi đến 86-87 gì đó cậu vẫn h&#n tù và SG trại hàng năm rồi cả gia đình cậu sang M&#. Tôi cũng bắt tin cậu tổ đó!

Vài lời nhắn gửi thay lời kết

Cậu Liêm ơi!

Bên kia bờ đời đời xa xôi, nếu vô tình cậu được đọc câu chuyện này (đ&# th&#i đời thông tin toàn cậu cháu mong việc đó xảy ra) thì cậu hãy tin rằng VN ngày nay đa số người dân đã hiểu về cuộc chiến ngày xưa, họ ch&#ng h&#n thù gì. Có chăng chỉ 1 nhóm người bóc lột và cướp. Cháu cũng tin rằng vài trăm người dân ngày xưa cảm được, họ hiểu hiểu cũng chỉ là 1 kẻ ch&#n đời sống sốn mà thôi. Vậy nên nếu cậu, dĩ nhiên đừng sợ hãi hãy về thăm quê hương, cậu cháu mình lại có dịp hàn huyên với nhau những sự kiện vui vẻ ch&# ch&#ng phải những câu chuyện rồi nếu có mặt như thế nào &# phân trí K5 Tân Lập!

Truy n k c a 1 ng i t

Tác Giả: Gã Đ u B c

Thứ Bảy, 30 Tháng 7 Năm 2011 07:15

Hà N i ngày cu i năm!